

FOLK OG LAND

NR. 6, 24. ÅRGANG

LØRDAG 22. MARS 1975

LØSSALG KR. 3,—

TEUTONIUS:

Røde-China: - den tredje supermakt Hvilken betydning har den for Europa?

«Oppdelingen blir enkel nok. Det fjerne Østen tilfaller China, Stillehavet tilfaller De forente stater, og Afrika og Europa blir delt mellom Russland og Storbritannia. . . Jeg håper at den russiske intervensjon i Europa ikke blir for hård. . . Det hele vil sikkert føre til en betydelig utvidelse av det kommunistiske maktområde. Men det er det ingen ting å gjøre med.»

Dette sa president F. D. Roosevelt til kardinal Spellman den 2. september 1943, da denne på vegne av paven ba om at det måtte bli sluttet en rettferdig fred når krigen endelig var over. Hva Spellman ikke visste, var at det allerede på forhånd var truffet avtale mellom Moskva og Washington om verdens inndeling i to supermakt-domener. Dertil var det utgitt et kart, som viste hvordan grenser og statsdannelser skulle se ut i Europa etter krigen. De senere konferanser i Teheran, Jalta og Potsdam bekreftet kartets riktighet.

I 40-årene ble ikke China regnet som noen betydelig makt, derfor mente man at Jalta-avtalen ville kunne garantere verdens to-deling i årtier fremover. Den senere utvikling i China har imidlertid underminert supermaktenes verdensordning fullstendig. Fra å være en russisk satellitt er China under Mao forvandlet til en tredje supermakt, og det i et forbløffende tempo. Det har ikke bare verdens største landkrigsmakt, men ligger også på tredje plass i atomrustningskappløpet.

For USA er situasjonen den, at det har overtatt Englands plass som «øyrike» og i tiden som kommer må spille sjømaktens rolle overfor hele det eurasiatiske kontinent. Dets politikk vil altså måtte rette seg etter det gamle deviset: alltid å støtte den nest sterkeste kontinentalmakt mot den sterkeste, om nødvendig ved å inngå forskjellige koalisjoner.

I prinsippet er bildet det samme som tidligere — med den forskjell at måle-

Russiske rakettmannskaper i aksjon ved grensen til China. Foreløpig er det bare øvelse.

stokken er enormt forøket. Mellom China og Sovjetunionen vil striden stå om hegemoniet i Asia — det bestemmer geografien og fysikkens lover enten man vil eller ikke. For Amerika er det langt enklere. Amerika kan velge.

Ut fra det som er sagt ovenfor gir valget seg selv. Helt siden bruddet mellom Moskva og Peking har amerikansk politikk tatt sikte på å få innpass i China. To tilleggs momenter, som vil være avgjørende for at den tilnærmelsen skal føre

frem, er at kineserne har territoriale krav overfor russerne. Med amerikansk støtte vil de kunne gjøre seg håp om å få dem innfridd. Amerikanerne på sin side øyner store muligheter for sin industri, som idag sliter

(Forts. side 8)

The establishment viser ansikt NUF overvåkes av sivilt politi

**BOMBETRUSLEN MOT CHATEAU NEUF AVSLØRTE INTERESSANTE TING.
ER MAN REDD FOR DE RØDES HEGEMONI OG HELSE?**

Lørdag den 1. mars ble møtet i Det Norske Studentersamfund avbrutt på en dramatisk måte. En anonym bombetrussel tvang 3000 studenter til å forlate både festlighetene i husets kjeller og debatt-duellen mellom Rød Front og Høyres Kåre Willoch. Mens studentene sto utenfor og frøs ble det

avfyrt to røde signal-raketter, som ytterligere skremte opp de evakuerte.

Hendelsen ble straks satt i sammenheng med dette at DNS tidligere på kvelden — i demokratiets navn — hadde vedtatt å utelukke medlemmer av «nazistiske og rasistiske» organisasjoner. De organisasjoner som var aktuelle i denne sammenheng var Nasjonal Ungdomsfylking og Anti-Kommunistisk Allianse.

Om bombetruslen kom som en høyst forståelig «takk for sist» fra disse grupperingene, eller — som det også ble spekulert over — det var en bevisst handling fra rødt hold, som en provokasjon rettet mot NUF og AKA, er av mindre interesse. Derimot bør man merke seg følgende linjer i Dagbladets omtale av hendelsen:

i DNS har også gjort det nødvendig med sivilkledd politi i salen,

Rett før bombetruslen kom, hadde også to medlemmer av Nasjonal Ungdomsfylking blitt arrestert av en sivilkledd politimann, som vel antagelig må ha vært redd for de mange røde, som gikk i «fare» i og med nasjonalistenes tilstedeværelse. De to ble brakt inn på politistasjonen i Møllergaten, men ganske snart satt på frifot.

Det må da være særdeles hyggelig for de tapre revolusjonære i Rød Front å se med hvilken iver og innsatsvilje «klassepurken» forsvarer deres interesser. Kanskje er sosial-demokratiet redd for å miste sine støttrupper ved at NUF-folkene gjør kort prosess? Det skulle visstnok også vært slike «farlige nazister» som hadde satt fyr på et hus ved Sand-

Vår gamle kjenning, ånden som går er stadig på farten

Ny-nazistenes stadige visitter

Abonnementskampanjen

Akershus leder med Nordland og Troms på de neste plassene

Som kjent seiler Folk og Land for øyeblikket i god medvind, og siden vi startet abonnementskampanjen i november, er abonnenttallet øket med over 8 %.

Noen lesere har spurt oss hvor de nye abonnentene kommer fra, og svaret er: Fra hele landet. Men noen fylker er bedre enn andre. Listen nedenfor viser den prosentuelle tilvekst i de ti fylker som pr. 15. februar lå på gjennomsnittet eller over:

Akershus	20,2 %
Nordland	14,6 %
Troms	14,3 %
Buskerud	11,9 %
Sogn og Fjordane	10,4 %
Aust-Agder	9,4 %
Oppland	9,2 %
Østfold	8,5 %
Rogaland	8,1 %
Oslo	8,0 %

De som synes deres fylke ligger for langt nede på listen eller gremmer seg over at det ikke finnes der, kan gjøre to ting:

Hvis du ennå ikke har sendt oss navn på mulige nye lesere som vi bør sende prøvenummer til, så gjør det nå!

Dersom du har sendt en liste, så kan du kanskje pufte på noen av dem du foreslo for å få dem til å abonnere, om de ikke allerede har gjort det. Vi tar også med takk imot flere navn.

Vi skal senere bringe nye lister som forteller om stillingen fylkene imellom.

vika under en rød fest, så det gjelder nok for the establishment å skjermes sine røde horder! At politiet dermed blir satt inn mot den eneste politiske ungdomsgruppe, som i skrift, tale og gjerning har forsvart og forsvaret prinsippet om lov, orden og en forsvarlig politi-styrke — se det er en annen sak!

Det er ellers kommet oss for øret, at den egentlige grunn til at NUF-medlemmer heretter er nektet adgang til DNS, er det røde styrets redsel for at Chateau Neuf skal bli til Chateau Nuf! Og det siste ord er nok ikke sagt i denne saken!

Frontkjempertytt

LEGIONEN SAMLES

innen overskuelig fremtid, det er nu sikkert. En større arbeidsgruppe, med representanter fra hvert av kompaniene, har for 2. gang vært samlet i INO's lokaler og brukt en ny fridag til forberedelser. Sykesøstrene, Sanitet, Skijegerne og Politikompaniene var også representert.

Navneoversiktene som det var arbeidet med siden siste møte, var nu så omfattende at de videre forberedelsene kan ta til.

Allikevel er det ennu for mange som vil bli skuffet over ikke å få innkalling og du som leser dette besende inn til «Frontkjempernytt, Folk og Land», navnelister over de Frontkjemper du vet om. Helst med angivelse av helt riktig adresse og om mulig hvilke avdelinger de forskjellige har tilhørt. Slike oversikter trengs også for å kunne krysskontrollere. Den listeføringen som Landssvikavdelingen 1945 var så hyggelige å foreta, er dessverre foreldet idag. Folkeregistrene er meget forekommende, men ikke alle flyttinger er det så greit å finne ut av.

At det blir noe av et puslearbeide belyses kanskje best ved å fortelle, at den som leder hele opplegget med å samle Legionærene, han bor i dag i Sverige og den som kartotekfører alle navn kom nylig hjem fra Argentina.

FOR ETT ÅR SIDEN

takket Hjelpeorganisasjonens sekretær, her i avisen, for innkomne bidrag. Og tilføyet at bidragsyderne ved girering fikk kvittert talong som han håpet giveren ville regne som kvittering nok. Man ville dermed spare portoutgifter og tiden kunne brukes til annet.

To av våre abonnenter — en fra Legionens 4. kompani og en fra 1. kompani — så dette som en utfordring. De bruker nu egen tid og egne penger til utsendelse av et pent, lite trykket takkekort til hver bidragsgiver. De takkes for initiativ og innsatsvilje.

FORELEGG

av notisen ovenfor utløste følgende bemerkninger:

«Det er naturlig at vi som igjen har etablert oss i samfunnet, yder noe. Når vi tror at takk gir større giverglede og Hjelpeorganisasjonens styre er enig, ja da yder vi bare litt til. Med takkekortet sendes samtidig det antall giroblanketter som portotaksten tillater oss, med håp om at mottageren bruker disse som «huskelapper» utover i året. Men særlig håper vi at han får andre til å bruke dem, slik at antallet givere blir større.»

Vi føyer til at det til jul i år kom inn bidrag fra «Sykkellubb», «Sangfugler» og «Samlet inn i hyggelig lag». Disse og flere anonyme takkes hjertelig med dette.

NY GIV

Etter nyttår har en adresseaksjon skaffet noe over

HÅVARD:

NS og forsvaret

Nasjonal Samling kjempet for et sterkere forsvar — men forgjeves

SOSIALISTER OG ANDRE PASIFISTER GJORDE ALT FOR Å BRYTE NED FOLKETS VERNEVILJE

At Nasjonal Samling før krigen arbeidet for å bryte ned det norske forsvar, er en loddrett løgn. Hvis innsendere i Aftenposten (se Folk og Land nr. 4) eller andre nå også prøver å skape en slik myte, må forsøket drepes i fødselen.

Selv var jeg med i NSUF i en av våre større byer fra 1934, og kampen for et bedre forsvar var en av våre hjertesaker. Overalt hvor vi hadde den minste sjanse, prøvde vi å få vedtatt resolusjoner som gikk inn for dette.

Et av mine stolteste øyeblikk var i 1938 da jeg med

Quisling tilstede i mitt gymnasiesamfunn i hard kamp med Sosialistisk Gymnasistlag fikk flertall for et krav om utvidet øvelsestid — den var jo bare noen få uker dengang. Etterpå ble jeg likevel litt lang i ansiktet da Quisling sa at dette var fint, «men du må huske å forlange våpen å kjempe med også».

Ellers slo vi opp plakater i massevis og skrev artikler der vi kunne få dem inn, alltid med samme krav: Vi må bygge opp et kampdyktig forsvar som kan holde Norge utenfor om krigen skulle komme. Og det var

ingen spøk dengang — krigsskyene lå tunge over Europa.

Jeg var ikke gammel nok til å kunne bli med i Leiden for myndighetene oppløste den, men som de fleste unge NS-folk var jeg meget aktivt med i den frivillige militærutrustningen som ble satt igang høsten 1939. Men ut over at vi fikk utlånt noen gamle Krag-Jørgensen-gevær og et par halvdefekte maskingevær, skjedde lite eller ingen ting. Nygaardsvold-regjeringen var helt tafatt, og da krigen kom til Norge, hadde vi fremdeles et forsvar som var helt uegnet for sitt formål. Hadde makthaverne hørt på oss og kjent sitt ansvar i årene før, er det slett ikke sikkert at vi hadde blitt trukket inn i krigen i det hele tatt.

Norsk-tysk feltpost 1940-45

Jeg leste i «Folk og Land» nr. 3, 8. februar d.å. en artikkel hvor min publikasjon «Post under tysk okkupasjon av Norge 1940/45» ble omtalt.

Dessverre er min publikasjon utsolgt og er ikke å skaffe, men jeg er i gang med et nytt og revidert opplag. En ny og revidert utgave tar en del tid da dette emnet tidligere ikke er særlig omtalt eller behandlet, må det en god del forskningsarbeide til for å komme frem til de riktige kilder, slik at resultatet blir korrekt. Jeg henvender meg i denne forbindelse til leserne av «Folk og Land» om det var noen som kunne tenke seg og hjelpe meg i mitt arbeide med å samle inn materiell for videre studier av post under krigen 1940/45. Det jeg trenger opplysninger om, er norsk feltpost og brevsensur 1940 og feltpost fra de norske frivillige i de tyske styrker.

ett tusen — flere enn 1.000 nye navn på kvinner og menn som antas å ville finne glede i å yde noe til våre skadede. En appell om støtte, sendes ut i denne måned.

Atter en takk til våre for god innsats! Og siden aksjonen ennu ikke er avsluttet, regner vi med nye 1.000 å skrive til ved Påsketider.

Spesielt er det av interesse å få kartlagt de forskjellige stemplene som var i bruk under postbehandlingen og som ble stemplet på feltpostsendingenenes konvolutter eller på feltpostkortene.

Det har ikke lyktes meg å finne frem til feltpostnummeret til første og andre Politi-kompani og avbildninger av deres feltpoststempler.

I den nye publikasjonen om post under krigen er jeg på jakt etter fotografier som kan brukes som illustrasjoner; gjerne da noe som har tilknytning til post, for eksempel en som leser eller skriver et brev eller lignende samt bilder som kan brukes for å vise de norske frivillige i felten.

De første månedene etter at Den Norske Legion ble opprettet ble det benyttet et brevstempel hvor det stod «Den Norske Legion, Hovedkontoret, Felt-post.» Er det noen av leserne som kan gi meg noen opplysninger om dette stemplet, hvorfor det var laget og når det var i bruk.

Man kan gjerne ta fotostat av konvolutten eller brevkortet men det beste var om man kunne sende feltpost konvoluttene — brevkort til gjennomsyn, eventuelt sende disse til redaksjonen eller undertegnede.

Bjarne J. Fjeld

Få mennesker kjente forsvarets tilstand bedre enn Vidkun Quisling. Da han 9. april 1940 forsøkte å etablere en norsk regjering som kunne hevde våre interesser overfor tyskerne, og samtidig sendte ut varsel om demobilisering, var en av hans viktigste grunner denne: Når man ikke har villet gi norsk ungdom hverken skikkelig opplæring eller brukbare våpen, da er det fullstendig uansvarlig å sende disse unge mennesker ut i kamp mot verdens sterkeste krigsmakt. Det ville bare bety hensiktsløs blodsutgytelse og at vårt folk ble noen tusen verdifulle ungdommer fattigere.

Vidkun Quisling og Nasjonal Samling kjempet for et bedre forsvar så lenge det overhodet var det minste håp. Sosialistene og de andre forsvarsfiender derimot ville ikke høre før det var for sent, og da forlangte de til og med at ungdommen skulle betale regningen for dem — med sitt blod.

Definisjon:

Demokrati, står det i vårt uoffisielle leksikon, er et prinsipp, hvorefter en feil blir til norm, bare mange nok begår den.

FOLK OG LAND

UAVHENGIG POLITISK PUBLIKASJON

Redaktør:
ODD ISACHSEN, ansvarligRedaksjonssekretær:
ERIK RUNE HANSENMedarbeidere:
OLAV HOAAS, ALEXANDER LANGE, ODD MELSOM

HVEM ER FASCIST?

I hvilken grad begivenhetene på steder som «Chateau Neuf» o.l. kan sies å fortelle noe om fremtidige «konstel-lasjoner» i norsk politikk, kan sikkert diskuteres. Mindre tvilsomt er det, at de undertiden noe selsomme seanser, som finner sted der oppe, iallfall forteller endel om det almindelige nivå blandt dagens studenter.

Tross den pampige høytidelighet, som disse evige resolu-sjonsmakere og protestanter omgir seg med, later det imidlertid til at de har store vanskeligheter med å bli tatt alvorlig av andre enn seg selv.

Når de likevel blir fulgt med en viss oppmerksomhet av forskjellige medier, skyldes det vel snarere det faktum, at studentene tradisjonelt oppfattes som en slags vor-dende elite i samfunnet — hvor berettiget det nu måtte være idag.

Et gjennomgående trekk hos etterkrigstidens meget demokratiserte universitets klientell har vært det til dels høylydte forsvar for alle slags vedtatte friheter, deriblant selvfølgelig «ytringsfriheten» som en av hjørnesteinene. Så lenge det aldri var annet å høre enn demokratiske meninger om alt og alle, så det hele ganske troverdig ut, selv om det nok fantes dem som i sitt stille sinn tvilte sterkt også på det.

En god anledning til å demonstrere hvor meget alt snikk-snakket virkelig var verd, fikk studentsamfunnet da Na-sjonal Ungdomsfylking dukket opp. For første gang ble det presentert et standpunkt og en holdning som var anderledes og ikke bare en variant av det blindersk almengyldige.

Hvis noen hadde nærret illusjoner om takhøyden på det røde Blindern, fikk de formodentlig et skudd for baugen da. Etter at en liten flokk NUF-folk gjennom noen måneder er blitt nektet ordet i «Chateau Neuf», men likevel på sett og vis har greid å hevde seg, endte alt sammen med rabaldermøtet den 1. mars, da «fascistene» fra Nasjonal Ungdomsfylking og Anti-kommunistisk Allianse for godt ble utestengt fra dette frihetenes tempel.

Efter en forestilling med bombetrusler, evakuering av «Storsalen» og fyrverkeriskyting over hodene på de om-kring 3000 evakuerte ute på gårdsplassen, kunne altså demokratiet se seg reddet fra den «fascistiske fare», og publikum pustet lettet ut. Det hører med til historien at politiet arresterte en representant for NUF, den eneste av de tilstedeværende organisasjoner (antar vi), som had-de streng ordre om ikke å «slå først». En rimelig ordre forøvrig, synes vi, når man har en ti-tolv mann mot 3000. NUF er vel dessuten den eneste av de samme organisasjo-ner, som stiller seg positivt til «onkel Politi».

En passende konklusjon på dette visvaset burde vel ende i å etterlyse en skikkelig definisjon på hva som var «fas-cisme» i den sammenheng det her er tale om. Lenge er begrepet blitt brukt som skjellsord, men nu kan altså folk — som selv ikke utgir seg for å være det — erklæres for «fascister» og utestenges fra et offentlig møtelokale. Vi er redde for at de kriterier som ble funnet avgjørende ved møtet i «Chateau Neuf», også er temmelig typiske for enkelte andre universitetsgrupper, som derfor egent-lig burde blitt utvist sammen med NUF.

IDUN:

Kan vi redde og styrke familien?

I. Familie, boliger, skatter og kvinnesak

Familien og slekten er ut-gangspunktet for all sam-funnsdannelse og samtidig det enkelte individs fremste hjelp og støtte når hun eller han skal mestre livets på-kjenninger. Meget sterke mennesker kan ha evnen til å stå alene, men de fleste av oss trenger å ha noe og noen i ryggen. Det er nød-vendig for oss å ha normer, miljø og tradisjoner å støtte oss til.

Svært mye menneskelig ulykke viser seg å ha sin rot i vanskelige og uheldige fa-milieforhold, og dette får noen til å mene at familie-institusjonen er av det onde og bør avskaffes. Det mot-satte er selvfølgelig tilfelle. Alt må gjøres for å styrke familien, å gjøre det mulig for den å oppfylle sin frem-ste funksjon: å tjene som en sikker havn og trygt til-fluktssted for enkeltmennesket i alle livets forhold.

Våre politikere sier seg å være familievennlige, men i praksis gjør de ting som i høy grad hindrer familien i å utføre sin funksjon. Bla. har en fullstendig forfeilet bolig- og husleieregulerings-politikk ført til at eldre mennesker — ugjerne, men av økonomisk nødvendighet — blir sittende med store leiligheter de ikke trenger, mens barnefamilier blir pakket sammen i «moderne», men trange leiligheter, som er helt uskikket for et virkelig familieliv. Det ja-ger barn og ungdom ut på gatene, gjør dem urolige og rotløse og legger alt tilrette for en økende ungdomskri-minalitet.

En annen negativ faktor er skattepolitikken, som gjør det bortimot umulig for noen av foreldrene å være hjemme. Begge må ut i arbeidslivet for å tjene penger, og så er det igjen barna og ungdommen det går ut over. I de avgjørende år da deres personlighet blir dannet, går de ofte for lut og kaldt vann og uten en fast hånd til å hjelpe og lede seg.

Et nytt og farlig angrep på familien kommer nå fra uventet hold, nemlig fra vis-se kvinnegrupper. Å kjempe for like rett for kvinner og menn, det kan vi i høy grad være med på, men når ny-feminister og kvinnefronte-re går til angrep på selve kjernefamilien, da er det på tide å si stopp.

Tanken om at både kvin-

ner og menn skiftevis skal ta lange permisjoner for å ta seg av barna i de avgjø-rende år, tror vi svært lite på. Med økende spesialisering og voksende krav til kunnskap og erfaring, vil samfunnet trenge menne-sker som fullt konsentrerer seg om det produktive ar-beide som holder liv i oss alle. Svært mange jobber, kanskje de fleste, tåler ikke at man går til og fra etter som det passer. Å tro noe annet, er å undervurdere det praktiske arbeidsliv full-stendig.

Aha, sier vel antagelig noen nå, der har vi heste-skoen. Kvinnen skal holde seg hjemme. Her blir det «Kinder, Küche und Kir-che» for alle pengene.

Vårt forslag er imidlertid litt anderledes: Når et par gifter seg, skal de samtidig opplyse hvem som skal være hovedforsørger og hvem som skal ta seg av barna, når og hvis de kom-mer. Om det er kvinnen el-ler mannen som gjør det ene eller andre, skal være likegyldig, men rolleforde-lingen skal være klar og drøftet på forhånd. Kom-mer man ikke til enighet, får man heller la være å gifte seg, finne en annen partner man bli enig med eller forplikte seg til ikke å få barn.

Dette kan høres vanske-lig ut i teorien, men er det neppe i praksis. Når man hører nyfeminister snakke, lyder det som om det å gå ut og være hovedforsørger, er noe stort og gildt, mens det å ta seg av hjemmet og familien nærmest er en tra-gedie. Grunnen til dette er at nyfeministene er meget

lite representative for det norske folk. De tilhører de privilegerte kategorier som har spesielle anlegg og ut-dannelse for yrker som in-teresserer dem så sterkt at deres arbeide samtidig blir deres hobby. For det store flertall er det imidlertid slik at deres jobb er noe de tar og utfører fordi de må, ikke fordi de har lyst. I en slik situasjon blir det å kunne arbeide direkte for seg selv og sine egne direkte lystbe-tonet.

Vi mener ikke at det skal være noe forbud for den som får hjemmet som ho-vedoppgave, å ta seg små-jobber utenfor, men det må være en forutsetning at det ikke skjer i et slikt omfang at det går ut over barna.

Personlig vil vi anta at det i de aller fleste tilfeller blir kvinnen som høyst fri-villig vil velge å ta seg av hjemmet, og at dette ligger i hennes natur, men det vil etter denne ordning være fullstendig fritt for enhver som mener noe annet, å prop-agandere for at flere kvin-ner skal forlange å være ho-vedforsørgere.

En klar betingelse for at dette skal kunne virke, er at stat og kommune reduserer sine skattekrav så mye at familien kan leve av én ho-vedforsørgers inntekt, noe som bare sjelden er tilfelle i dag.

Noen vil antagelig innven-de at den ordning vi her har skissert, bare vil øke antal-let av frie forhold. Enig — hvis man skal gå ut fra at synet på seksualliv fortset-ter å være det samme som i dag. Det vil vi komme til-bake til i neste artikkel.

Avsluttes i neste nr.

Japan blir japanskere

Østens «tyskere», japaner-ne, har på mange måter hev-det seg bedre enn sine euro-peiske våpenfeller i påfrist-ningenes år etter 1945. Mens tyskernes holdning nærmest har vært selvfornektende, har japanerne hele tiden verget sin «japanskhet» og til og med reist et monu-ment til ære for sine «krigs-forbrytere». Det siste frem-støt er en forføyning fra den japanske regjering, som sier at utenlandske «småkunst-nere» som sangere og dan-sere bare unntaksvis skal innrømmes oppholds- og ar-beidstillatelse i Japan. Hen-

sikten med bestemmelsen er å gjøre natt- og fornøyses-livet mer japansk, slik det sømmer seg en gammel kul-turnasjon. Europeisk og amerikansk tingel-tangel er ikke lenger etterspurt, heter det.

Neste nummer

av Folk og Land vil på grunn av påsken bli datert den 19. april.

Red.

B E N :

NORDENS FRIHET

kan bare reddes i et større fellesskap

Vi som var med i NS fra de første år til slutten, har ingen vanskelighet med å forstå hva «stornordisk» betyr. Quisling brukte og definerte uttrykket i boken «Russland og vi» i 1930 og kalte sitt siste organiserte forsøk før krigen på å forsone de nord- og vesteuropeiske nasjoner for «Stornordisk Fredssamband». Det var i 1938 og 1939.

Når Hallgeir Horde i F. og L. nr. 5 skriver om uttrykket «stornordisk» at det ikke «noen gang er gjort forsøk på å presisere det skikkelig», da tyder det på at han tilhører etterkrigs-generasjonen. Det er også tydelig at vi noe eldre har forsømt oss når det gjelder å holde levende i folks bevissthet noe som var helt sentralt i NS-folks tenkning.

Det var klart allerede i mellomkrigstiden og er enda klarere nå at det vi til daglig kaller Norden ikke er tilstrekkelig sterkt, hverken befolkningsmessig, politisk eller militært, til å verge vår frihet og livsform uten å stå sammen med andre. Det Quisling og NS pekte på, var at vår eneste sjanse — og det mente og mener vi helt bokstavelig — er å søke et intimt samarbeide med de øvrige folk som står oss nær. Det vil si Storbritannia, Tyskland, Nederland og også de angelsaksiske folk i andre verdensdeler. Dette er, meget klart definert, det vi mener med uttrykket «stornordisk forbund». NS' program gikk faktisk enda lenger og pekte på betydningen av et samarbeide også med interessebeslektede folk, altså ikke bare de som etnisk står oss nærmest.

Det var faren for å bli overskyttet av den røde bølge som dengang fikk oss til å gå hardt inn for en slik politikk. Denne fare består fremdeles og i forsterket grad, samtidig som det bygger seg opp en latent trusel i den tredje verden, som kan bli en dødelig fare, ikke bare for de stornordiske, men for alle hvite folk. Situasjonen er så prekær at katastrofen bare kan unngås ved at de hvite folk i de aller nærmeste år går sammen om å verge det som er vesentlig og viktig for oss.

Noen skribenter i Folk og Land har hevdet at de ikke kan tenke seg å arbeide for et slikt fellesskap fordi de ikke liker den politikk som lederne i visse land står for.

Vidkun Quisling brukte uttrykket «stornordisk» så tidlig som i 1930

Til det er å si at man utmerket godt kan gå inn for et slikt fellesskap og akseptere fellesskapsløsninger samtidig som man går inn for å

endre politikken i fellesskapet.

Selvsagt er det en viktig oppgave å få våre frender svenskene med i et slikt fellesskap. Imidlertid er det dessverre en kjensgjerning at den svenske politiske ledelse gjennom en årrekke har gått lengre enn noen andre i retning av å lefle med kommunistregimer og alle slags antihvite «frigjøringsbevegelser». I en rekke saker har Palme & Co. direkte alliert seg med de krefter som løper stormløp mot oss. Derfor er det meget urealistisk å tro at det fellesskap vi ønsker, vil kunne begynne med et svensk-norsk forbund. Tross alt har de fleste andre folk som kan komme på tale som partnere, en ledelse med langt større forståelse av hvorfra faren truer.

I alle fall: Skal vi berge Norden og vår nordiske livsform, må vi snarest søke vern og trygghet i et større fellesskap av beslektede folk.

De nordiske folk slik Quisling så dem

I forbindelse blant annet med artikkelen i nr. 4 «Slik samles et rike. Det vil også gjelde Norden» kan det kanskje ha sin interesse å gjengi noe fra en artikkel Quisling skrev i tidsskriftet «Wille und Macht» som ble utgitt av Baldur von Schirach og var «Führerorgan der nationalsozialistischen Jugend». Artiklen stod i tidsskriftets nr. 4 for 15. februar 1941 og hadde som tittel «Fornylsestanker i det norske folk». Jeg gjengir i oversettelse:

«Nordmennene er et av de fire folk som i den dunkle stenalder tid fulgte den viklede iskant og også i den urgamle, forhistoriske tid danner en av de germanske folks hovedstammer, nemlig den nordgermanske eller nordiske.

Av disse fire nordiske folk ble svearne og goterne i midten av det 9. århundre sluttet sammen til ett rike og ett folk, nemlig svenskene, slik at de nordiske folk er sammensatt av tre hoved-

grener, nordmennene, svenskene og danskene.

De nordiske sprog er bevart i minnesmerker fra tiden omkring det fjerde århundre opp til vår tidsregning. Å dømme etter disse minnesmerker var sproget ett og det samme i hele Norden dengang, fra Schleswig i syd til Hålogaland i nord, fra Østersjøen i øst til Atlanterhavet i vest. Mellom de sprogformer som idag blir talt på hver side av en høyde i Flatdal i Telemark er det flere og større forskjeller enn vi kan finne i de fjernest fra hverandre liggende nordiske innskrifter fra tiden med det eldste runesprog, sier en av de mest berømte forskere av urtiden, professor Sophus Bugge. I det store og hele sett var de daværende nordiske folk rasemessig like uensartet. Deres seder og statsformer såvelsom også deres verdensanskuelse og asatro var også den samme. De var urgermaner av ren rase og religion, Odins folk.»

Siegfried

«Norge for nordmenn!»

Dette er NUFs viktigste slagord. Det er dette slagord som har gjort at vi kan kalle oss Nasjonal Ungdomsfylking. Og i dette navnet arbeider vi for å samle den norske ungdom i kampen mot de gale ideene som vårt land styres etter.

En av ideene, som er en del av den liberal-demokratiske ideologi, går ut på at det bare er hudfarven som skiller menneskerasene fra hverandre. Dette står i FNs menneskerettighetserklæ-

ring som mange anser som ufeilbarlig. På dogmet om rasenes likhet er det bygget lover som forbyr enhver form for intoleranse ovenfor folk av en annen rase. Brudd på disse lover kan medføre harde straffer. På denne måte tvinges vi til å tolerere fremmed innvandring, og la styresmaktene bestemme hvem som skal være nordmann.

Konsekvensene av en slik politikk ser vi idag i de fleste vestlige land. De voksende minoritetsgrupper i disse land er en av årsakene til den økende spliden og kriminaliteten. En slik utvikling vil før eller siden føre til et sammenbrudd. En av de viktigste betingelser for at et samfund skal kunne bestå og utvikle seg er at individene kan tolerere hverandre og samarbeide. Dette er ikke tilfelle i de land som består av flere folkeslag med ulike interesser. En annen følge av de lover som våre toleranse teoretikere står bak, er den store illegale innvandringen av fremmedarbeidere. Dette har ført til mer slum og kriminalitet i de fleste storbyer. Men den største faren er den omfattende bastardiseringen som griper mer og mer om seg i de europeiske storbyer der det er et stort antall fremmedarbeidere. Dette har medført at befolkningstilveksten blant de hvite er blitt redusert samtidig som det er en økning av de ikke-europeiske individer. Det vil med andre ord si at vår rase er i ferd med å dø ut. Det er ikke bare krig som kan utslette et folke-

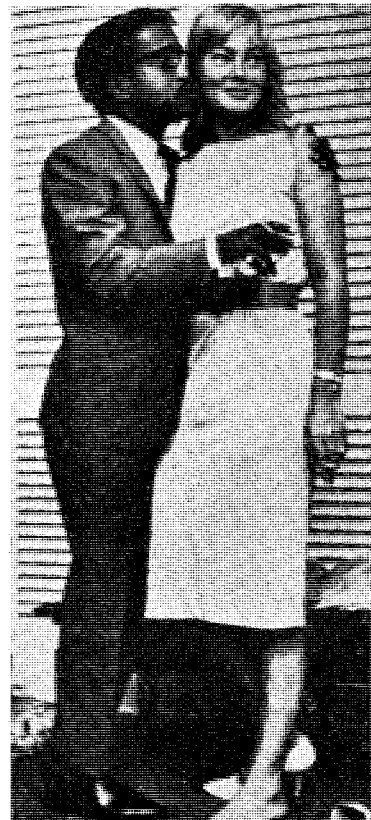
slag, men også bastardisering. Med de hvite vil også vår kultur og de verdier som er blitt bygget opp gjennom generasjoner forsvinne. Vår motstand mot fremmed innvandring er for å verne om de verdier som våre forfedre har bygget opp.

Det er slike forhold vi kan få i Norge hvis vi lar våre toleranse-teoretikere få fortsette sitt skadelige virke. Selv om den foreløpige innvandringsstopp er et tegn på en opinionsdannelse mot rasedogmatikken, så er ikke faren over. NUF søker å styrke denne opinion, og vi ber alle nasjonal-bevisste norske ungdommer om å slutte seg til vår bevegelse.

Mot rasedogmatikken setter vi resultater fra moderne raseforskning. Disse resultater viser at det er mer enn hudfarven som skiller menneskerasene fra hverandre. Blant annet er det arvebestemte psykiske nivåforskjeller. Videre er det fastslått at raseblanding på lang sikt vil føre til katastrofale følger.

Det er mot en slik utvikling Nasjonal Ungdomsfylking kjemper, og vi er de eneste som tar opp denne kampen. Slutt deg til våre rekker og kjemp for å bevare Norge fritt for fremmede raser.

Nasjonal Ungdomsfylking
avd. Stavanger

Toleransekravet er presset for langt

OBS!

Det strømmer stadig post til vår gamle adresse. Vi ber alle som skriver til oss å merke seg at vi nu er flyttet til Enerhaugplassen 4 OSLO 6

Knut Faldbakken — en sosialindividualist?

Knut Faldbakken:
UÅR. Aftenlandet.
Gyldendal 1974.

I motsetning til de fleste andre norske forfattere i dag, har Knut Faldbakken evnen til å fortelle en historie så den interesserer og fenger.

Hva er det han forteller om denne gang?

Stedet: En millionby i forfall. «Samfunnet» har overtatt det meste og forsørger sine borgere, teoretisk med det meste, men dårligere dag for dag. Politiet, «De fredsbevarende Styrker», sørger med stadig hardere midler for at borgerne gjør som «samfunnet» vil.

Menneskene: Først og fremst Allan Ung, som i protest mot byens stadig gråere liv tar sin lille familie med seg og slår seg ned i utkanten av byens store avfalls plass, hvor han kan leve som han vil. Etterhvert samler det seg en 8-10 mennesker der, ikke Guds beste barn alle sammen, men hver især med evner og egenskaper som gjør dem nyttige og nødvendige i det lille «pionersamfunnet». På basis av nesten ingen ting slår de seg igjennom og former en tilværelse der personlig frihet og et nært fel-

lesskap på ingen måte utelukker hverandre.

Jeg vil ikke ha sagt noe om hva Knut Faldbakken har ment med denne romanen, men hva han faktisk har gjort er å forme et sosialindividualistisk budskap:

Der mennesket forfaller til et massevesen, går samfunnet jevnt og sikkert i oppløsning. Samfunnet kan ikke, om hensikten er aldri så god, gjøre individet til et ansiktsløst nummer og skalte og valte med det som det vil. Individet har både plikt og rett til å sørge for seg og sine så langt det kan, og til å skjerpe sine sanser på vanskelige oppgaver. Dette utelukker på ingen måte gjensidig hjelpsomhet og et ekte fellesskap. Når mennesket får føle utfordringene og livskampen på egen kropp, har det også lettere for å forstå og godta andres problemer, tenkemåte og oppførsel. Dette i motsetning til det samfunn, der sammenhengen mellom innsats og resultat er brutt, der alt er basert på øvrighetens «rettferdige», men akk så tilfældige fordeling, og der misunnelse og lyssky undergrunnstransaksjoner er dominerende trekk.

Jo.

Lyrisk Sosialrealisme?

De venstreforvridde fortset-
ter uførtroddent å sause inn småbarna med sine åndelige ekskrementer. Et av deres siste fremstøt er følgende «dikt», som er smuglet inn i et lærehefte til bruk i ungdomsskolen. Bemerker vel at det er beregnet på norskundervisningen!

Hustru vaske saus bort
Hustru koke dritt
Hustru stelle grums,
være hvit manns slave.
Hvit mann bli lei gammelt
bryst, gammel mage
Hvit mann bli lei gammel
hustru
ber dra til helvete
Hvit mann blir lei
annen manns barn.

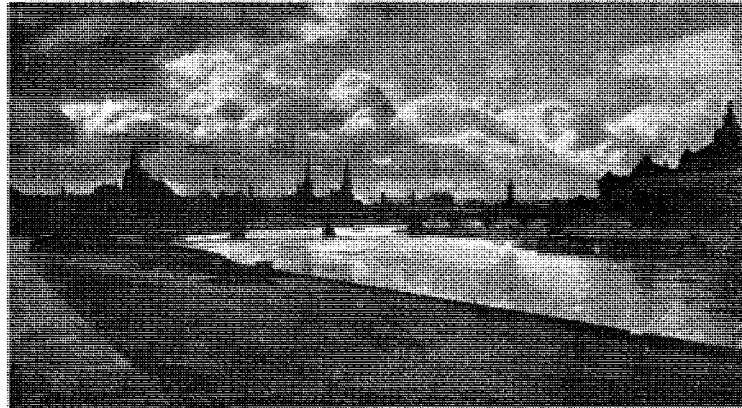
«Skalden» bak dette «dikt», er en Sonja Åkesson, som vi ikke har den ære å kjenne. Men hun presenterer seg jo for såvidt selv. Vurderingen for øvrig overlater vi til leserne.

Avisdøden herjer

De begynnende nedgangstider rammer også avisene. I 1949 (lisenspressens tid) fantes det i Vest-Tyskland over 900 fullt utbyggede redaksjoner. Antallet stabiliserte seg etter hvert på 225 i 1954. Men i løpet av de siste år er det skrumpet inn til bare 122.

Dresden 30 år etter

NOEN TALL FØR AVDUKINGEN AV MONUMENTET
OVER KRIGSFORBRYTEREN WINSTON CHURCHILL

Fra det gamle Dresden

Det er i år 30 år siden de allierte raserte Dresden med et bomberaid uten militært mål eller mening. I byen fantes det ingen militære mål, og den sovjetiske hær sto bare 100 kilometer unna da 1400 fly slapp 3000 tonn bomber over byen.

Ifølge offisielle rapporter ble det ødelagt 75 000 boliger, 20 kirker, 35 skoler og flere dusin sykehus. I tillegg kommer uerstatelige kunstsatter og historiske bygninger.

35 000 tyskere ble drept — og de tragiske bilder av massegraver og forbrenningsovnene som fulgte finner man i mange tilfeller igjen idag presentert etter krigsverdenen som bilder fra tyske konsentrasjonsleire! Propagandaen har gjort allierte krigsforbrytel-

ser mot tyskerne til tyske krigsforbrytelser mot jødene!

Det er blitt hevdet at bakgrunnen for det grusomme og umotiverte angrepet, var et ønske hos Churchill å imponere Stalin — og kanskje var ikke de amerikanske motiver stort mer hederlige da de på en natt drepte 80 000 sivile japanere i Tokyo med brannbomber. Det var flere offer enn hele den tyske blitzten mot England tilsammen! I tillegg på den amerikanske regning kommer 70 000 drepte i Hiroshima og 60 000 drepte i Nagasaki.

Monumentet over krigsforbryteren Roosevelt er allerede på plass, og 30 år etter Dresden samler man inn til Churchill. Det skal bli interessant å høre historiens dom!

SIEGFRIED:

MENINGER OM DAGENS POLITIKK

KVINNEÅRET

går sin bedrøvelige gang, for som så meget i og for seg positivt synes også dette å ende i det rene tøv. Vi fores daglig med kvinnesak og kvinnekrav i massemediene, men vi hører intet om de krav man i konsekvens av likestillingen også må stille til kvinnen. Når man hevder at kvinner skal ha like og selvfølgelig adgang til alle yrker, det være seg soldat, prest, klokker eller tungarbeider, så er jo dette åpenbart vrøvl og i strid med naturens orden. Riktignok praktiserer mange negerstammer og andre, forøvrig også med et visst følge i østblokkland, å la kvinnene utføre tungarbeidet, men synet på kvinnes virkelige rettigheter har vært et annet

i nordiske land, blant annet retten til å la mannen utføre tungarbeidet.

ELLERS ER MAN JO HELLER IKKE

særlig konsekvente når man samtidig med krav om at kvinnen også skal utføre rent maskulint arbeide opprettholder et naturbestemt skille for eksempel i idretten, hvor man har en egen kvinneidrett som krever mindre av fysisk styrke og utholdenhet.

MEST PÅFALLENDE

er imidlertid forskjellen mellom liv og lære når det gjelder den militære verneplikt. Man krever at kvinnene skal kunne være offiserer, men vi hører intet om

at kvinnene vel da også må gjøre sin vernepliktstjeneste som mennene må det. Så hvis disse djerne foregangs kvinnene opprettholder sine krav om full likestilling uansett naturgitte forskjeller, så venter vi at de nå også reiser krav om kvinnelig verneplikt.

OM MAN IKKE AKKURAT venter at jentene i flokk og følge skal marsjere sammen med guttene med gevær og pakning og ellers utføre alt annet militært arbeid, så bør de da iallfall i likestillingens navn utføre sivilarbeide i like lang tid som mannlige militærnektene gjør det. Sykehusene og gamle som skriker etter hjemmehjelp har jo et umettelig behov etter slik kvinnelig hjelp.

I DENNE SAMMENHENG kommer vi forresten til å tenke på den arbeidstjeneste som Nasjonal Samling gjennomførte under okkupasjonen. Den gjaldt både gutter og jenter og var således et eksempel på likestil-

ling i praksis. Vi la ellers merke til at en fornuftig kvinnelig høyreprerentant var inne på tanken om å få istand en slik arbeidstjeneste igjen, men da naturligvis under et annet navn av hensyn til alle de «gode», som jo forøvrig allerede har slukt slike «nazitiltak» som barnetrygden, tippingen, postgiroen og postsparebanken, for bare å nevne noen.

... «nazistiske» tiltak som barnetrygd, tipping, postgiro etc.

OG DA ANTALLET

militærnektene bare stiger og stiger i dette land etter som venstreradikale lærere og ditto prester får gjort sin gjerning blant de unge, så var det kanskje en tanke å legge om hele vernepliktsystemet. Enn om man innførte en 1½-årig arbeidstjeneste for all ungdom, mannlige og kvinnelig, og så lot dem som ønsket det utføre denne tjeneste i det militære, mens de andre fikk andre oppgaver, spesielt kanskje innen helsevesenet og omsorgen for de gamle. Det lever fremdeles igjen noen av dem som var med på å bygge opp okkupasjonstidens arbeidstjeneste, så dagens tafatte demokrater kan få all den ekspertisehjelp de trenger.

VI NEVNT FORAN

de venstreradikale prester som er med på å forvirre ungdommen og foretrekker å drive politikk istedenfor sjelesorg. Det var jo noe av det samme vi hadde under ledelse av den da venstre-

(Forts. side 7)

JUNKER JØRGEN:

Nordisk samling – din fremtid

EN DANSK RØST

Paa en Mindevæg ved Askov Folkehøjskole i det sydlige Jylland ser man en Fylking af nordiske Krigere i kamp mod Fjenderne. Det er Norges Konge, Magnus Den Gode, i spidsen for sin Hær, som i Fællig med Daner-Hæren sejrer over Venderne, som trængte ind fra Syd.

Det hedde i et digt:

Magnus tvende Rigers Pryd, unde Gud Din Kongesjæl at se Nordens Grænsepæl rykket frem mod Syd.

Det var i 1042.

I 1942 i Estland ved Narva stred norske og danske Frivillige side om side med Tyskerne mod den samme fjende, Bolsjevikkerne, som førte Asiens masser frem mod Vesterlandet.

I 1945 tvang USA Europa til Underkastelse og udleverede det halve af Europa til Sovjet. Ruslands Faner vajer over det halve af Europa og de første russiske Preobrazjenski-regimenter med nye Suvorov-tanks står ved Elben.

Kommunistiske Kampgrupper under Jernhaard Mandstugt lammer med dagens Mellemrum hele den Vestlige Verden, for at øve den sidste Aktion, Generalstrejken og Tilkaldelse af den røde hær til beskyttelse af Kommunismen-Socialismen.

Der er kun en Ting, der afholder de graa Mænd bag Kremles mure fra at give Befalingen «Fremad». Det er Frykten for det mægtige Kina. 50 millioner veltrænede og meget lydige kinesiske soldater staar parat til den store kamp mod Sovjet.

800 millioner lydige, flittige og nøjsomme Kinesere bor paa den ene side af Grænsen, som er 6000 km lang. 24 Millioner russere bor paa den anden Side. Det holder ikke. Verdens største og rigeste land Sibirien er det bytte, Kina kan vinde i en sejrrik krig mod russerne. Denne udvikling tvinger russerne til at holde mægtige Hæere paa mange millioner soldater til grænsen mod Kina.

Vidkun Quisling kendte Rusland fra sin Tid som Nansens sekretær og hjælper. Quisling skriv sin Bog «Rusland og Vi».

Han sagde: Hvis det nye styre i Rusland bliver russisk nationalt, vil det skabe Fremtiden for Europa, bli-

ver det asiatisk bliver det Europas undergang»

I skyggen af disse vældige udfordringer mellem to stærke kommunistiske stormagter lever Nordens folk.

Den kække ungdom har en mulighed.

Hvis den formerer og organiserer en folkelig rørelse, Den Fædrelandske Fylking, for fædreland og frihed for samling af Nordens folk og skabelse en stærk nordisk Rigsmagt, saa er der en mulighed.

Tre kongeriger venter på sin befrielse. Vor vilje er vor vej.

lighed for at dette Rige kan modstaa Ruslands krav om at herske over hele verden og særlig i vort omraade.

Denne bevægelse skal selvfølgelig ogsaa modstaa det USA, hvis politik tvinger folkene til at opgive deres egen nationale tilværelse.

En folkelig Rørelse, som omfatter alle dele af Folket, som erkender, at Folkeet er gammel nordisk, jævnt, før Almindingen, og at alle Folk i samfundet danner Nationen.

Klasser er marxistisk og fremmed for nordisk livssyn. Folket er Nationen. Nationen er stammen. Sammenhold er frelsen og fremtiden. Splittelse og klassekamp, partistrid og krig fører til slaveri og underkastelse. Norge ødelagde sin straalende Tid paa 1200 tallet gennem Stammekrige og Den Tyske Hansa overtog al magt i landet i flere hundrede aar.

Zulukongen Tsjekka samlede Natallandet på tyve aar. Han skabte de bedste Regimenter af tapre krigere Afrika nogensinde har opvist. En ting maatte Zuluerne ikke vise — det var frygt.

Den lære er klar. De unge, der nemmer denne lære vil

sejre. Vejen er klar. Der ligger tre kongeriger og venter paa at blive befriet. Vi formerer os under frivillig mandstugt og marcherer mod Maalet, at vinde dit og mit Folk for den Nordiske nation.

De fremmede finansyrster sætter vi paa porten. Landet gøres til vort. Hele folket sættes i Vaaben som i Israel, Kina, og Vietnam. De svenske Stammer leverer det krigsmæssige Udstyr. Vi skaber verdens bedste armé og krigsflaade af nordiske krigere, lyse, blonde folk med staalet Øjne og Herulernes dristige Sind.

Norden samlet er en stormagt.

De rigdomme, som forefindes paa Grønland, i havene og i vore skønne Lande giver os olie, uran, kul, Naturgas, El-kraft, tømmer og energi. Skibsfart, landbrug og industri giver os den rigdom, som kun findes hos den herskende klasse i Norden i dag. Naar vi fører folkevilljen til sejr, vil alle disse rigdomme komme hele Folket til gode og gavn, modsat nu, hvor de fremmede finansyrster som fortidens Hansafyrster, røver hele fortjenesten.

Nu tappes de Nordiske Folk for deres kraft. De sønderlides af onde kræfter, som dræber folkeandaen og skaberkraften.

Under vore smeldende Nordiske faner vil vi befri vort hjemland. Et samlet Norden under dristige mænds føring kan tale Herskerne i Kreml til fornuft og føre Finland ind i vort Fællig.

Et frit og folkeligt nationalt Norden kan sige farvel til NATO og EF. Vi skaber vor egen Verden paa vore egne betingelser.

Vor vilje er vor vej. I det fremmede har de nordiske Stammer skabt en solid fremtid. Nu bliver de fortrængt i Deres egen hjemstavn af de fremmede. Fra oven af finansyrsternes Lakajer. Fra neden af de fremmede arbejdere, som er kaldt hid uden folkets vilje.

Vi lover ikke Guld og grønne Skove. Vi kalder på en Ungdom, som vil stride og slås. Med spaden fast på skulder i stærk og sikker takt, marcherer nu mod Målet den unge Spadevagt.

Vi betragter alle, som yder en indsats i folkets tjeneste som arbejdere. Vi ska-

Historien bak historien

Redaksjonen har mottatt en politisk løpeseddel. Den har brodd mot kommunistisk terror på Blindern og er signert av NUF, Nasjonal Ungdomsfylking. Den er spredd i universitetskretser i tiden før 1. mars. Når man har lest den, forstår man lettere det hesblesende eksklusjonsvedtak som ble rettet mot NUF i Chateau Neuf. En fjær i hatten for NUF er det formodentlig, at fylkingen blir tatt så alvorlig allerede på dette tidspunkt. Kan de røde virkelig ha tenkt som så: «Hvis NUF slipper til her oppe, er det ute med oss». Vi gjengir løpeseddelen hovedtekst:

Kommunismen er en sykdom, og som en kreftbyll sprer den seg gjennom manipulering, undergraving, løgn og meningsterror for i sitt siste og mest fatale stadium å slå ut i ren volds-terror!

Dette stadium har nu Rød Front nådd! Vi siterer fra

ber en ny Adel, Arbejdets Adel.

«Hører du Trommens Bulderen kalder hver Mand til Strid lad os nu Skulder ved Skulder skabe den nye Tid.»

Ved Isted ude på Heden i 1850 stred nordisk ungdom skulder ved skulder og betalte med blod den maalsætning de sang om:

«Og dog skal der komme en lysere Dag, da Kattegat skal lystre det Nordiske Flag.»

Alt stort er skabt af en lille skare tapre mænd, med høje idealer, dristige tanker og viljen til sejr.

Kammerat, så længe du står og tøver og lader dig bedøve af magthavernes Gøgl, så længe er du Taberen, Trællen, ham, der skal slave for de Rige. Den dag du bruger Tænkeren og slår dig fri af Systemets lænker. Den dag begynder din frihed og du skaber dermed din egen fremtid.

De tapre Finner, de djærve Svenskere, de dristige Fjeld-Folk fra Norge, Islands stolte Fiskere og Sø-mænd, og de raske Danske. Splittet er de prisgivet vældige Fjender. Samlet er de en mægtig Stormagt.

Overalt i Norden i hver Bygd og Dal venter den kække Ungdom på det store Budskab.

Lad aldrig os føre tilbage Marxisme og sort Reaktion men fremad mod Lyset vi drager til Ære for Folk og Nation.

Vort maal er klart og herligt. Norden frit og samlet. Det er din fremtid som nordisk frimand.

Gå med Kammerat, vor Kamp en herlig Tid forjætt. —

bolsjevikavisen, «Hva må gjøres?», under overskriften, «Naziengel»:

— Demokratiske spilleregler snakker enkelte om Svina skulle få lov til å spre sine rasistiske skrifter om rasehygiene Svaret er klart nei, det kan ikke tolereres at nazister har stand på Blindern. La oss kaste dem ut — hver gang!»

DKSF'ere! Husk at neste gang er det dere som får «nazi»-stempelet og blir offer for den røde terror. Siste valg viste tydelig at DKSF-ledelsen med kommunistlakeien Jacobsen og Groth og deres kvasi-konservatisme, ikke er noe serum mot den røde pest, hvilket NUF gang på gang har påpekt. Skal DNS redde fra den marxistiske undertrykkelse, må den apatiske holdning som så lenge har preget de store studentmasser, vike for en effektiv kamp mot de krefter som har gjort vårt interesseorgan om til et viljeløst redskap i klassekampens tjeneste. Derfor må nu alle nasjonale og anti-kommunistiske krefter samles til kamp under parolene:

Frigjør DNS! Fei kommunistene og deres medløpere ut — for godt!

HUMOR-sveiten

En berømt forfatter besøkte en engelsk pensjonatskole for 15—16 årige piker. I en engelsktime ga han dem «oppskriften» på sine suksessromaner. De inneholdt alle 1/3 religion, 1/3 sex og 1/3 mystikk.

Dagen etter fikk pikene i oppgave å skrive en stil i løpet av 30 min., «men husk», sa læreren, «det skal være som vi lærte igår: 1/3 religion, 1/3 sex og 1/3 mystikk.»

Efter et par minutter la en av pikene fra seg pennen. Læreren kom bort og spurte om hun ikke skulle fortsette, men nei, hun var ferdig med sin stil. Læreren tittet på arket og der sto det: «Min Gud. Jeg er svanger. Hvem er faren?»

Meninger om dagens - -

(forts. fra side 5)

dikale biskop Berggrav under okkupasjonen, da pres-ter gikk i spissen i kamp mot statsmyndighetene — tildels med mord og drap og brudd på folkerettens bestemmelser. Man høster jo gjerne som man sår, og nå begynner den onde sed å spire for alvor — ikke bare innen vår protestantiske kirke, men også innen den katolske. Det er spesielt de unge prester som går i spissen og uroen brer seg naturlig nok blant alle virkelig kristne innen begge tros-samfunn.

DET ER ELLERS DEN SAMME ONDE SED

vi ser spire også hos en stor del av vår ungdom med vold og drap og hærverk, sammen med narkotika- og alkoholmisbruk. Man kan jo ikke systematisk i tiår etter tiår forherlige i lærebøker og i massemedier all slags brutal motstandskamp mot myndighetene uten at det må smitte av. Også her har dessverre lærere og prester gått i spissen. Men et gammelt ord sier jo: Ve den fra hvem forargelsen kommer!

OLJEPRISENE OG MIDT-ØSTEN

dominerer ellers bildet på utenriksplanet. Og de norske myndigheter hopper

snart på sitt eget oljebein og snart på israelbenet. Det siste har forøvrig blitt noe av en veritabel politisk klumpfot med såvidt vi husker over 80 norske stortingsrepresentanter — spesielt i høyre del av det politiske spekter — som har funnet det heldig og riktig å demonstrere for Israel med deltagelse i israelfennlige organisasjoner. Vi skal ikke ta noe standpunkt til striden i og om Midt-Østen, men vi føler trang til å si det samme som vi skrev i NORSK ARBEIDSLIV under okkupasjonen da det var tale om tyskvennlighet eller engelskvennlighet, at vi for vår del er ikke vennlige i det hele tatt. Men ett kan man vel slå fast, at det også her har vært en ytterst farlig og uheldig utenrikspolitikk USA har drevet med sin ubetingede og massive militære og økonomiske støtte til Israel. Det er da også denne politikk som har ført til araberlandenes oljepolitikk som truer med å bringe hele den vestlige verden til tiggerstaven. Og som blant annet har ført til at dollaren nå synker og synker.

ALLERMINST NORGE

bør ellers kritisere araberstatenes oljepolitikk. Vi er jo med for fulle mugger når det gjelder å presse oljesitronen til siste dråpe. Vi slår såvisst ikke av på prisen på norsk olje, ikke engang når det gjelder avgiftene på oljeomsetningen i eget land. Så det norske storting er sannelig så gode arabere som noen — trass i all israelfvennligheten.

NSDAP - møte

Nasjonalsosialismen er for-budt i Vest-Tyskland og offentlig bruk av nazistiske symboler er heller ikke tillatt. Likevel møttes nasjonalsosialister i Hamburg — mange iført uniform — i lokaler hvor hakekorsfaner prydet veggene. Politiet kunne ikke inngripe da det dreide seg om «privat» tilstelning.

Møtet var ytterligere et bevis på den suksess NSDAP's utenlandsorganisasjon har hatt med sitt arbeid. Som kjent ligger hovedkvarteret i USA, og herfra blir det stadig opprettet nye partceller i Tyskland og i Østerrike. NSDAP-medlemmer har infiltrert de legale partiene og bondeorganisasjonene, og har utviklet et system som sikrer mot «opprulling» selv om enkelt-medlemmer skulle bli avslørt.

Som representant for hovedkvarteret i USA, møtte Gerhard Lauck. Han oppfordret alle de fremmøtte i «Haus des Sports» til å benytte alle midler og taktiske fordeler i den underjordiske kamp NSDAP nå fører.

Folk og Land i løssalg:

FOLK OG LAND kan kjøpes i løssalg følgende steder:

OSLO:

Narvesens butikk, Stortingsgt.
Narvesens kiosker, Østbanen,
Vestbanen og i Stortingsgaten
Bladets ekspedisjon

FREDRIKSTAD:

Narvesens kiosk, Blomster-
torget

MO I RANA:

Narvesens kiosk, Langmohei

MOSS:

Narvesens kiosk, Sparebanken

BODØ:

Narvesens kiosk, Royal-Sentr.

TRONDHEIM:

Madsens Bladforretning, Olav
Tryggvasonsgt. 47
Narvesens kiosk, Nordregt. 4

DRAMMEN:

Narvesens kiosk, Bragernes
Torg

STAVANGER:

Narvesens kiosk, Arneageren

SAUDA:

Narvesens kiosk, Triangelbyg.

FAUSKE:

Narvesens kiosk

HOLMESTRAND:

Narvesens butikk, Torget

BERGEN:

Narvesens butikk, Oasen
Butikksenter

Narvesens kiosk, O. Kyrres gt.

KRISTIANSAND S.:

Kiosken Børsparken

SVOLVÆR:

Svolvær Bykiosk

Vi antar gjerne kommisjon-
ærer på steder hvor vi ikke
er representert. Henvendel-
se bladets ekspedisjon.

SI DIN MENING I FOLK OG LAND

SERIØS SAMLER

er interessert i militære effekter og litteratur fra krigen.
Eksp. anviser

BØKER FRA NUF

Lektor Olav Hoaas:

Det Nye Menneskebilde. Human-etologiens
resultater. Kr. 15,—.

Olav Hoaas:

Germanernes fortid og fremtid. Omri-
ss av et historiesyn. Kr. 15,—.

Marcelo Maturana:

Sannheten om Chile. En avsløring av den
«demokratiske marxisme». Rikt illustrert.
Kr. 10,—.

Nasjonal Ungdomsfylking:

Den nasjonalistiske samfunnsøkonomi. Det
eneste alternativ til privat- og statskapital-
ismen. Kr. 5,—.

Vedlagt hver bestilling er et eksemplar av Hoaas-
skriftet Vern din Rase!

NASJONAL UNGDOMSFYLKING

Box 5331, Majorstuen, Oslo 3.

FRA

BOKTJENESTENS LITTERATURLISTE

Georg Lincoln Rockwell:

White Power. Amerikaneren Rockwell var den første til å organisere en Hitler-tro NS-bevegelse etter krigen. Hans bok, White Power, er blitt kalt «Det tredje bind» av «Mein Kampf». Når man har lest den, forstår man lett hvorfor Rockwell ble skutt.

482 s. ill., ppb., kr. 35,—.

Helmut Damerau (red.):

Deutsches Soldatenjahrbuch 1975. Ny årgang av et aner-
kjent og imponerende bokverk, som blir bedre fra år til
år. I lettfattelig tekst og med massevis av bilder i svart/
hvitt og farver presenteres her det beste i tysk «Soldaten-
tum» og militærtradisjon. 432 s., innb. kr. 65,—.

I. V. Hogg:

Die Deutschen Pistolen und Revolver 1871-1945. En våpen-
håndbok for pistolskyttere og samlere. Stort format med
en mengde illustrasjoner og tillegg om ammunisjon etc.

206 s., ill., innb. kr. 77,—.

Olaus Ulven:

Lange skygger. En «landssviker» forteller om sine egne
opplevelser i krig og fred — fra «mobiliseringen» i 1940
til innesperringen i norsk konsentrasjonsleir i 1945.

128 s. hft. kr. 5,—.

Finn Kjelstrup:

Den norske kapitulasjon og krigføningsproblemet 1940—
1945. Kort og lettfattelig oversikt over et omstridt kapittel
i Norges nyere historie. Med dokumentanhang. 64 s. hft.
kr. 10,—.

A. Olesen:

Fra utrykte kilder. Rostockmødet og Danmarks besæt-
telse. Avslørende stoff fra forspillet til okkupasjonen av
Danmark under Den 2. verdenskrig. 92 s. hft. ill. kr. 5,—.

Adolf Hitler:

Min Kamp (i 2 bind). Den meget omstridte bok av Det
tredje rikets fører foreligger nu i ny dansk oversettelse.
Tils. 460 s., ppb., kr. 35,—.

Chris Ellis:

German Military Combat Dress 1939—45. Alt man trenger
vite om Wehrmachts uniformer, bransjemerker, gradtegn
o. l. med et kort tillegg om medaljer og infanteriets hånd-
våpen. Gjennomillustrert i svart/hvitt og farger. 88 s. innb.
kr. 32,—.

R. J. Bender:

The Hitler Albums. Et praktverk i storformat. Billedberet-
ning om Mussolinis statsbesøk i Tyskland i september
1937. Velegnet som gavebok. 144 s. innb. kr. 70,—.

Fosten & Marrion:

Waffen-SS, its uniforms, insignia and equipment. En hånd-
bok med masser av illustrasjoner i farger og svart/hvitt.
flott utstyrt og trykt på kunsttryktpapir. 112 s. innb.
kr. 32,—.

Ralph Hewins:

Quisling, profet uten ære. En kjent engelsk historikers
arbeide for å sette tingene på sin rette plass. Ytterligere
presentasjon unødvendig for norske lesere. Illustrert.
408 s. ppb. kr. 20.00.

Erich Kerns kjente Hitler-biografi I—III.

Bind I: Der Parteiführer (til 1933) 392 s. ill innb. kr. 60,—
Bind II: Der Staatsmann (1933-39) 468 s. ill. innb. kr. 60,—
Bind III: Der Feldherr (1939-45) 464 s. ill. innb. kr. 60,—

Toliver/Constable:

Holt Hartmann vom Himmel! Beretningen om verdens-
historiens største krigsflyver, Erich Hartmann, mannen
som oppnådde 352 luftseire under Den 2. verdenskrig.
Efter 11 år i russisk fangenskap, vendte han tilbake til
Tyskland for å bli kommandør for det nyopprettede Luft-
waffes første jetjageravdeling. Spennende lesning. 334 s.,
ill., innb. kr. 54,—.

Røde - China

(forts. fra side 1)

med økende arbeidsledighet, dersom de kan komme inn på det enorme marked, som nesten en milliard kinesere utgjør.

Hvordan er det så med oss europeere — kan vi velge?

Takket være den strenge meningsdirigering vi i vår verdensdel har vært utsatt for siden 1945 (og det gjelder begge sider av jernteppet), vil folk flest ideologisk sett være amerikanere eller russere — uansett sin nasjonalitet forøvrig. For dem er valget egentlig avgjort på forhånd, likegyldig hvordan situasjonen ellers kan utvikle seg. Og det er disse menneskene som når alt kommer til alt sitter med makten her i Europa.

Et vesentlig moment for enhver europeer burde være likvideringen av det såkalte jernteppet, som er en følge av supermaktsillet om Europa. Ingen sak burde rangere høyere i europeisk politikk. Men i dagens situasjon er dette umulig uten at supermaktene blandes inn. Problemet er altså ikke bare et lokalt og europeisk sådant.

Det finnes vitterlig i Vest-Europa en del sjeler, som tror at de ved leilighet og med amerikansk hjelp skal befri Øst-Europa fra russerne. Hvordan de senere har tenkt å bli av med amerikanerne, har de åpenbart ikke klart for seg. Omvendt finnes det også noen, som håper på at russerne en dag skal komme å befri Vest-Europa fra amerikanerne. Den samme mangel på perspektiver ut over dette, turde være karakteristisk også for dem. Begge løsninger er dessuten basert på krigen som middel. I den to-delte supermakt-verden var noe annet kanskje utenkelig, men med China som den tredje supermakt er situasjonen en annen.

Nu er Sovjetunionen i den situasjon at den trues av to-fronts-krig med alt hva det innebærer, og Europa er den ene av frontene. Situasjonen er alt annet enn behagelig for russerne, for i denne sammenheng er selv det mektige Sovjetunionen kanskje den underlegne. Hva mon ville Moskva-herrene være villige til å betale for å få ryggen fri mot China? Prisen kunne f.eks. være frigivelsen av Øst-Europa. Dermed ville Europa-problemet være løst uten krig.

Europas samlede potensielle på det økonomiske, industrielle og militære om-

ISRAEL: FORELØPIG BEFOLKNINGS- KLIMAKS?

Det statistiske sentralbyrå i Israel har offentliggjort oppgaver, som viser at landets befolkning i 1973 bare øket med 2,3 %. Dette er et lavmål sammenlignet med tidligere år. Bare omkring 7000 personer innvandret til Israel nevnte år. Dermed er landets folketall kommet opp i nesten 2,9 millioner jøder og omkring 514 000 arabere og andre. Men samtidig meldes det at utvandringen fra Israel er kommet opp i over det dobbelte av tidligere års gjennomsnitt. I 1974 forlot over 18 000 personer landet, og blandt dem befant det seg like mange gamle fastboende som nylig innvandrede.

★

TYSKE HJELMER TIL DEN FRANSKE HÆR

Det tyske tidsskriftet «Quick» kan fortelle, at den tyske stålhjelmen — som ble brukt i Wehrmacht frem til 1945 og som idag bare benyttes av det vesttyske gren-

råde er egentlig fullt på høyde med supermaktene, og det betyr noe at man ikke får denne kraften mot seg. Det er mulig at man i USA ikke vil sette pris på å «miste» en front mot russerne — på den annen side kan USA heller ikke tvinge Europa inn i en krig om spørsmål som allerede er løst uten krig. I allfall ikke uten risiko for å få Europa mot seg isteden.

Den eneste nasjon som har lagt en viss forståelse for dagen når det gjelder en rent europeisk Europa-politikk, er Frankrike slik det tok form under de Gaulle. At den franske linjen ikke fant noen gjenklang og at de Gaulle nærmest ble utskjelt som en slags ny «Hitler», gir jo et vink om hvilket syn som dominerer de øvrige NATO-regjeringer.

Et selvbevisst Europa ville være en maktfaktor man var nødt til å regne med, og det ville selv kunne ivareta sine utenriksinteresser. Men hvis det ikke greier å utnytte de muligheter, som de vekslende politiske forhold byr på, vil kanskje en annen franskmann, Napoleon, få rett. Han sa engang at «Om hundre år vil verden enten være et russisk keiserrike eller en amerikansk republikk».

sepolitiet — har vakt begeistring hos franske krigsmateriellforskere. Den franske forsvarsmaktens «Felleslaboratorium for bevæpning» anbefaler derfor at en hjelmtypen etter tysk forbilde innføres i den franske hær. Denne modellen «beskytter ørene bedre og gir dessuten en bedre nakkefrihet enn den amerikanske, som nu brukes i NATO», heter det i erklæringen. Den «nye» hjelmtypen vil etter planen bli tatt i bruk i 1976. — Dette må være årets vits, skriver Deutsche Wochenzeitung. Franskmenne skal altså bære de mer velregnede tyske stålhjelmene, mens soldatene i Bundeswehr fortsatt må fly omkring i de amerikanske nattmøblene!

★

SA VAR DET HITLER IGJEN

Hitlers gamle stasvogn, modell 770 K av merket Mercedes Benz, skifter ofte eier. Den siste innehaveren har bare sittet med den i ett år, men det betyr formodentlig noe for ettermålet at man kommer med på listen over dem, som har vært med på å bestemme prisen på dette eftertraktede kjøretøyet. Til en forandring ble bilen denne gang solgt med tap, idet herr A. J. Frasca, som i disse dager har kjøpt den, «bare» betalte 141 000 dollar mens prisen for et år siden var hele 176 000 dollar. Det kan vel imidlertid antas, at det ikke er Hitlers aksjer som er dalende, men at prisnedgangen skyldes de dårligere tider i USA. Til sammenligning kan opplyses at president Franklin D. Roosevelts bil, en Lincoln-Judkin 1936, gikk for kun 47 500 dollar.

★

«FRED OG NEDRUSTNING»

Paradoksalt nok er det ingen som kan måle seg med supermaktene USSR og USA. (om forlatelse, USA) når det gjelder å tale over seg om det som kommer til

uttrykk i vår overskrift. Man skulle i det minste kunne tro at de levde såpass opp til det, at de lot være å dele ut militære jernvarer til gud og hvermann over hele kloden. Men det er så langt fra tilfellet — sjefs-demokraten selv, USA, solgte i tiårs-perioden 1963—73 våpen til utlandet for 29,7 milliarder dollar, og markerte seg dermed som den desiderte ener på statistikk. En god annenplass tilkom USSR med en eksport på 15,6 milliarder dollar i samme tidsrom. Tar man med eksporten fra deres respektive vassaller, blir tallene neppe mindre imponerende. I stor utstrekning er jo disse landenes tungindustri også part av supermaktens økonomiske imperier.

★

SA DISKRIMINERER VI LITT IGJEN

Den indiske regjering har bestemt, at et sydafrikansk tennislag ikke skal få delta i verdensmesterskapet i Calcutta. Begrunnelsen er at den «rasediskrimineringen som hersker i Syd-Afrika gjør det motbydelig for de øvrige deltagerne å se et sydafrikansk lag på banen». Det hører ellers med til historien at det syv mann sterke laget fra Syd-Afrika var sammensatt av seks indere og en — neger.

★

OM DEMOKRATISK LIV OG LÆRE

Superdemokratiet USA belærer oss om hvor moralsk og riktig det er å bøve seg for det demokratiske flertall i enhver forbindelse. Men når USA mot normalt får detsamme flertallet mot seg i FN's spesialkomite for verdens fattige nasjoner, da passer det øyensynlig ikke å være god demokrat lenger. Da forlater de amerikanske delegatene komiteen i protest mot «flertallstvirnniet» og erklærer at de ikke vil være med i det hele

tatt. For oss her i Folk og Land og for alle våre lesere vil den amerikanske adferden neppe virke overraskende. Men vi får håpe at andre også etter hvert får øynene opp for hvor meget alt dette demokratiske snikk-snakk egentlig er verd når det kommer til stykket.

★

NOE FOR DE «RETTFERDIGE»

I Vest-Tyskland finnes det noe, som med et moderne ord gjerne kalles en «dokumentasjon». Denne dokumentasjonen blir hemmeligholdt av forbundsregjeringen skjønt den inneholder bevisene for at 600 000 tyskere ble regelrett myrdet under fordrivelsen fra østområdene. Ellers er de faktiske antall dødsofre etter «befrielsen» av østområdene beregnet til 1,8 millioner mennesker. Merkelig nok later det ikke til at dette forhold interesserer våre dagers «rettferdige», de som stadig er på jakt etter «krigsforbrytere». Men at den regjering, som liksom tysk skal være, ikke engang tør nevne det overfor østblokklandene, berettiger til å trekke dens «tyskhet» i tvil. Desto mer etter som den antityske propagandaen stadig lever i beste velgående.

★

HAN VISSTE DET

President Nixon skrev engang at «En mann som aldri har fortapet seg i en sak større enn ham selv, har gått glipp av en av livets viktigste erfaringer» (mountaintop experiences).

FOLK og LAND

Enerhaug pl. 4 — Oslo 6
Telefon 19 06 71

Ekspedisjonstid: Tirsdag til fredag fra kl. 10 til kl. 15. Mandag og lørdag holdes kontoret stengt.

★

**FOLK OG LAND
I DANMARK**
2800 KONGENS LYNGBY
Postboks 27

★

Abonnementspriser 1975:
Kr. 80,- pr. år, kr. 40,- pr. halvår i Skandinavia. Utlandet kr. 50,- pr. halvår. I nøytralt omslag innenlands: Kr. 100,- pr. år, kr. 50,- pr. halvår.

Bruk postgironr.: 16 450
Løssalg kr. 3,-

Utgiver A/S FOLK OG LAND

Viking Boktrykkeri, Oslo

KAMERATKLUBBEN

minner om sine møter den annen tirsdag i hver måned. Neste sammenkomst finner sted

tirsdag den 8. april

i lokalene på Enerhaugplassen 4 (inngang fra Smedgaten). Fremmøte klokken 19.00. Kåserier, hyggelig samvær. Vel møtt!